Elien Allaert focust op Paralympics 2014

‘Zitskiën roept het ultieme vrijheidsgevoel in mij wakker.’

De eerste aanblik doet vreemd aan. Een kuip met vering, bevestigd op een enkele ski. Hoe eng is het om daarmee een helling af te dalen? ‘Valt mee’, zegt de Vlaamse zitskiester Elien Allaert (23). ‘Het is net als fietsen: op een dag gaat het vanzelf. Met snelheden tot zestig kilometer per uur lijkt zitskiën op vliegen. Je raakt nauwelijks de aarde. Het roept het ultieme gevoel van vrijheid in mij wakker. Een aangenaam virus.’

Door Marcel Lindic

'Ik begeef me zonder blikken of blozen op zwarte pistes.'

Tien jaar is Elien als zij voor het eerst op de lange latten staat. Door een aangeboren spierziekte (Strümpell-Lorrain) gaat het haar niet gemakkelijk af. Wat heet... 'De eerste jaren waren heel vermoeiend. Mensen geloofden niet dat zelfstandig skiën voor mij was weggelegd. Na lang ploeteren leerde ik mijn evenwicht bewaren met behulp van stabilo's, kleine krukskies. Om mijn ski's parallel te houden, verbonden we ze aan elkaar. Dankzij deze hulpmiddelen genoot ik als nooit tevoren.'

Ongelukkige val

Gedreven door plezier en doorzettingsvermogen, maakt Elien zoveel progressie dat zij in 2007 mag uitkomen op het EK in La Molina, Spanje. 'Ik boekte geen resultaten, maar leerde veel bij.' Een jaar later raakt haar linkerbeen verlamd na een ongelukkige val, niet op de piste, maar in de douche. 'Samen met mijn ouders en mijn trainer Eric besloot ik de overstap te maken naar het zitskiën. Een maand later beleefde ik mijn eerste EK in de zitski.'
Zitskiën heeft zo zijn voordelen, ontdekte Elien. 'Mijn benen waren mijn zwakste schakel. In competities legde ik het af tegen opponenten die 'slechts' een arm misten. Onder zitskiesters zijn mijn kansen gelijk. Ook recreatief ben ik erop vooruitgegaan. Omdat ik mijn beenspieren niet meer hoef aan te spreken, begeef ik me zonder blikken of blozen op zwarte pistes en kan ik met een groep vrienden een hele dag skiën zonder uitgeput te raken.'

Paralympische Spelen 2014

Slalom en reuzenslalom zijn de onderdelen waarop Elien zich focust. Ze bezet hiermee een tiende en elfde plaats op de wereldranglijst. Momenteel is zij op jacht naar een startbewijs voor de Paralympische Spelen die in maart 2014 worden gehouden in Sochi, Rusland. Als we Elien spreken, is zij net terug van de wereldkampioenschappen in La Molina, Spanje, waar zij kwalificatie voor de spelen probeerde af te dwingen. 'Deelneemsters en parcours waren van hoog niveau. Op de reuzenslalom ben ik zevende geëindigd. De finale run van de slalom was technisch dermate zwaar, dat ik met driekwart van de deelneemsters niet ben gefinisht. Sochi blijft in zicht. Ik richt mijn pijlen op de Europa Cup-wedstrijden in december. Mocht ik ook daar kwalificatie mislopen, dan ben ik afhankelijk van dispensatie door de Belgische federatie.'

Rolstoel in de sneeuw

Vanaf september 2012 is Ottobock hoofdsponsor van Elien. Een van de tegemoetkomingen is de Ventus-rolstoel. 'Een comfortabele, compacte en lichte stoel die gemakkelijk manoeuvreert', omschrijft Elien. 'Wat hij bijdraagt aan mijn sport? In de sneeuw lopen voorwielen gemakkelijk vast. Een paar Wheelblades verhinderen dat. Je klikt ze eenvoudig onder de zwenkwielen en bent niet meer te stoppen. Voordeel is dat ik niet meer naar de start geduwd of gedragen hoef te worden.' Elien heeft nog een tip. 'Wegklapbare handvatten. Ik behoud mijn zelfstandigheid, maar kan me even laten helpen als ik een trap of obstakel tegenkom.'

Elien mikt op de Paralympics.

Ambassadrice

Als tegenprestatie voor de sponsoring door Ottobock ontpopt Elien zich als ambassadrice. Op de REVA bijvoorbeeld, de informatiebeurs voor mensen met een beperking die eind april in Gent wordt gehouden. Maar ook in haar werk als adviseur mobiliteitshulpmiddelen bij Orthotaal, een orthopedisch bedrijf in West-Vlaanderen. 'Ik help mensen bij het kiezen en aanmeten van een rolstoel, draag zorg voor bestelling en levering, en verwijs door naar de juiste instanties. Of ik elke klant een Ventus adviseer? Iedereen is vrij in zijn keuze. Maar ik zal evenmin verzwijgen hoe tevreden ik ben over deze stoel. Als ervaringsdeskundige geniet ik geloofwaardigheid. Bovendien is het voor veel mensen een pluspunt dat hij wordt vergoed door de Belgische zorgverzekering.'

Trofee als dierbare herinnering

Goud op de spelen in 2014. Elien droomt er wel van, maar beseft dat haar kansen gering zijn. Vanuit België is het 800 kilometer rijden naar de eerste besneeuwde toppen. 'Hoewel er indoorhallen zijn, is het geen wonder dat wij geduchte concurrentie ondervinden van echte 'skilanden' als Oostenrijk, Zwitserland en de VS. In Sestrière, Italië, ben ik vorig jaar eerste geworden op de slalom. Dat was bij afwezigheid van de top. Wat een podiumplek oplevert? Met geluk een rugzak of drinkbeker. En trofeeën uiteraard. Die zijn me dierbaar als herinnering aan de sportieve ervaring en de mooie ontmoetingen.'

Meer info over Elien Allaert
www.stabiloski.be